

om refusion af kommunalbestyrelsens udgifter til bekæmpelses- og saneringsforanstaltninger efter § 35.

Kan den ansvarlige for driften af skibet imidlertid ikke identificeres, eller har vedkommende ikke betalingssevne, foreslås det, at ejeren i det omfang, der ikke er identitet mellem den ansvarlige og ejeren, skal betale udgifterne i overensstemmelse med reglerne i § 44. Med hensyn til subsidiær hæftelse og forældelse henvises til bemærkningerne ovenfor til § 41 e.

Med bestemmelsen i stk. 2 gennemføres direktivets artikel 8, stk. 2, om krav om sikkerhedsstillelse for omkostningerne til afværgelse af en miljøska- de eller en overhængende fare for en miljøska- de.

Med bestemmelsen gives miljøministeren således hjemmel til at udstede regler om, at den ansvarlige for driften skal stille sikkerhed over for kommunalbestyrelsen eller miljøministeren for omkostningerne til bekæmpelses- og saneringsforanstaltninger.

Til § 41 g

Det følger af bestemmelsen, at miljøministeren i de tilfælde, hvor der foreligger en miljøska- de eller en overhængende fare for en miljøska- de, skal træffe udtrykkelig afgørelse om, hvorvidt der foreligger en miljøska- de eller en overhængende fare for miljøska- de, som skal behandles efter miljøskadeloven og hvem der er ansvarlig herfor. Hvis ikke der er tale om en miljøska- de, behandles sagen efter lovens øvrige regler og afgørelsen om, at der ikke foreligger en miljøska- de eller en overhængende fare for en miljøska- de vil således ligge implicit i sagens videre behandling. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 41 h, hvorefter en klageberettiget under visse betingelser kan kræve, at der træffes afgørelse.

Ved ansvarsvurderingen finder ansvarsnormerne i den foreslåede § 41 b, stk. 1 - 4, anvendelse. Der henvises til bemærkningerne til stk. 2 og 3 nedenfor.

Miljøministerens afgørelse kan påklages til miljøklagenævnet i medfør af § 51.

Miljøministerens beføjelser efter bestemmelsen forventes delegeret til de lokale miljøcentre under Miljøministeriet.

Med bestemmelsen i stk. 2 og 3 fastlægges, at der ikke kan træffes afgørelse efter stk. 1, såfremt den ansvarlige kan godtgøre, at miljøska- den eller den overhængende fare er forvoldt under de nærmere angivet omstændigheder i § 41 c. Der henvises til bemærkningerne til § 41 c ovenfor.

Med bestemmelsen i stk. 4 fastlægges, at der kun kan træffes afgørelse om, at der foreligger en miljøska- de eller en overhængende fare herfor på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder og

hvem der er ansvarlig herfor, såfremt den ansvarlige har udvist uforsvarlig adfærd.

Arter og internationale beskyttelsesområder er først beskyttede, når de er udpeget som værende beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder. Der henvises til § 57, stk. 3 og 4, i forslag til miljøska- deloven og bemærkningerne til disse, som er fremsat samtidigt med lovforslaget.

Det foreslås med bestemmelsen i stk. 5, at miljøministeren får bemyndigelse til at udstede en bekendtgørelse om de nærmere regler for offentliggørelsen af afgørelser om miljøska- der eller overhængende fare herfor.

Til § 41 h

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 12, stk. 1, om anmodning om foranstaltninger.

Når miljøministeren modtager en anmodning fra klageberettigede efter § 52, har ministeren pligt til at træffe afgørelse om, hvorvidt der er tale om en miljøska- de eller en overhængende fare for en miljøska- de, som skal behandles efter miljøskadeloven og hvem der er ansvarlig herfor, jf. dog neden for. Afgørelsen træffes efter § 41 g og kan påklages af de klageberettigede efter lovens § 52.

Anmodning til miljøministeren om at træffe afgørelse om, hvorvidt en tilførsel eller påvirkning eller en overhængende fare for tilførsel eller påvirkning udgør en miljøska- de skal være ledsaget af relevante oplysninger om påvirkningen eller faren herfor, jf. stk. 2.

Er anmodningen ikke ledsaget af relevante oplysninger, har ministeren ikke pligt til at træffe afgørelse efter § 41 g.

Krævet om, at en anmodning efter § 41 h skal ledsages af oplysninger, skal sikre, at ministeren ikke skal behandle uforholdsmæssigt mange anmodninger, herunder grundløse anmodninger. Selv om en anmodning ikke er underbygget, kan det (efter miljøministerens skøn) dog være relevant at føre tilsyn for at sikre, at der ikke sker eller er sket en miljøska- de eller for at vurdere, om der er tale om en overhængende fare herfor. Afgørelse om, at anmodningen ikke er ledsaget af tilstrækkelig relevante oplysninger, kan påklages til Miljøklagenævnet.

Miljøministerens beføjelser efter bestemmelsen forventes delegeret til de lokale miljøcentre under Miljøministeriet.

Til nr. 9 og 11

Der foreslås indført et objektivt ansvar for dækning af statens udgifter til beredskabs- og bekæmpelsesomkostninger som følge af en forurening af havet eller fare herfor fra en rørledning og luftfartøj. Dette svarer